

poručovalo vkládati do dotyčných smluvstrany učiniti vše, aby příznivé rozhodnutí ustanovení, že strany vzaly na vědomí, žeokresního úřadu bylo vyvoláno a aby pro smlouva se stane platnou až schválením,ten případ byly s to splniti své smluvní že však se již nyní zavazují každá se svépovinnosti.«

Z právní praxe.

Německá státní příslušnost a domovské právo v Protektorátě.

Podle nařízení ze dne 20. dubna 1939, Říš. zák. I, str. 815, mají němečtí státní příslušníci bydlící v Protektorátu též práva příslušníků Protektorátu. Není tedy překážky, aby němečtí státní příslušníci, kteří získali německou státní příslušnost podle cit. nař. podrželi své domovské právo v Protektorátu. Není proto přípustné, aby takovým německým příslušníkům byly odebírány jejich dosavadní domovské listy nebo aby bylo usuzováno, že jejich domovské právo nabytím německé státní příslušnosti podle uvedeného nařízení zaniklo, jakož i aby jim byla odpírána jakákoli práva, která přísluší domovským příslušníkům, po případě příslušníkům Protektorátu.

Ministerstvo vnitra v Praze uvědomilo o tom podřízené úřady oběžníkem z 9. dubna 1940, č. A-4600-16/2-40-7. pšř.

Nabytí německé státní příslušnosti podle smlouvy z 20. XI. 1938.

Podle § 1 smlouvy mezi býv. Česko-Slovenskou republikou a Německou říší o otázkách státního občanství a opce ze dne 20. listopadu 1938 č. 300 Sb. vztahuje se nabytí německé státní příslušnosti z podnětu připojení sudetoněmeckých území k Německé říši na ty býv. česko-slovenské státní příslušníky, kteří se narodili před 1. lednem 1910 na území připojeném k Německu nebo jsou dětmi nebo vnuky takové osoby, která se před 1. lednem 1910 na území připojeném k Německé říši narodila. Poněvadž pro

děti a vnuky není stanovena žádná věková hranice, mají býti, pokud jde o jejich státní příslušnost, posuzovány podle znaků rodičů (prarodičů) i tehdy, jestliže v době účinnosti smlouvy překročili 21. rok věku. Musí býti u nich toliko splněn předpoklad, že sami měli dne 10. října 1938 bydliště v některé obci v sudetoněmeckém území. Podřízené úřady upozornilo ministerstvo vnitra v Praze na tuto okolnost oběžníkem z 24. dubna 1940, č. A-4600-19/4-40-7. pšř.

Seznamy osob zbavených státní příslušnosti.

Podle výnosu říšského ministra spravedlnosti ze dne 31. ledna 1940 (Deutsche Justiz, str. 220) založí a povedou seznamy osob, které byly zbaveny protektorátní příslušnosti podle nařízení ze dne 3. října 1939 (Věstník ř. prot., str. 179), jakož i osob, které byly zbaveny německé státní příslušnosti podle zákona ze dne 14. července 1933 (Ř. z. I, str. 480), v Protektorátě Čechy a Morava německé úřední soudy.

Na žádost podají tyto soudy informace ze seznamů soudům a úřadům Protektorátu, jakož i všem soukromým osobám, které osvědčí oprávněný zájem. Notářům a advokátům dovolí německé úřední soudy nahlédnouti do jejich seznamu. F.

Spory o původ nemanželských dětí a německé soudy.

Úřad Říšského protektora v Čechách a na Moravě dopisem ze dne 20. března 1940, čís. XVI Gen. II 1006/40 ve srozumění s panem říš-

ským ministrem spravedlnosti sdělil k nadhozené otázce, že říšský soud v Lipsku v četných povětšinou neuvěřitelných rozhodnutích hájí zásadu, že právní rozepře o původ nemanželských dětí dotýkají se jejich osobního stavu. Rozhodnutí říšského soudu nalezla též v písemnictví všeobecný souhlas, takže může být považováno za nepochybné, že toto pojetí říšského soudu odpovídá panujícímu mínění.

Podle tohoto dopisu úřadu Říšského protektora plyne pro soudnictví v Protektorátu Čechy a Morava ten důsledek, že právní rozepře o původ nemanželských dětí za předpokladů § 1, č. 1, druhá polověta nařízení ze 14. dubna 1939 (RGBl. I, str. 759), to jest, je-li na řízení zúčastněn německý státní příslušník nebo cizinec, podléhají německému soudnictví. Oproti těmto právním věcem stojí právní rozepře, které mají za předmět bezprostředně nebo zakrytě pouhé placení z důvodu otcovství. Takové právní spory nevztahují se na osobní stav nemanželských dětí a jsou naopak ryze majetkoprávní povahy.

Pokud jde o řízení nesporné, týkající se výměry plnění nemanželského otce vůči dítěti, je příslušnost soudu upravena v § 7, č. 1 druhého nařízení o výkonu soudnictví v občanských věcech právních v Protektorátu Čechy a Morava z 20. března 1940, RGBl. I, str. 533.

Frydrych.

Židovská deposita u notářů a právních zástupců.

Vyhlášky ministerstva financí (revisní odbor) z 23. ledna 1940 č. 25.761/39-VI a z 8. března 1940 č. 9221/40-VI obsahují některá důležitá ustanovení týkající se deposit skládaných židy nebo ve prospěch židů.

Notáři i advokáti jako takoví jsou oprávněni přijímat do úschovy ho-

tové peníze, veřejné dluhopisy a jiné cenné papíry, které jsou předmětem právního obchodu a uschovávají je a nakládají s nimi podle příkazu stran.

Jestliže však některý z účastníků jest

a) židem,

b) arijcem, žijícím v manželském společenství se židem,

jest podle předpisů článku IV. druhého prováděcího výnosu Reichsprotektora in Böhmen und Mähren k nařízení o židovském majetku (Věstník Reichsprotektorův strana 318) z 8. prosince 1939 nutno dbáti při přijímání a úschově i předpisů citovaných vyhlášek ministerstva financí (revisní odbor).

1. Složí-li dlužník u notáře nebo advokáta peněžitou částku ve prospěch svého židovského věřitele, jehož pobyt mu není znám, jest notář nebo advokát povinen okamžitě uložit částku ve prospěch židovského věřitele na vkladní knížku označenou jako židovskou. Vkladní knížku přijme pak do vlastní úschovy a jest oprávněn vydati ji bez jakéhokoliv schválení židovskému věřiteli.

2. Má-li však vkladní knížka být vydána nějakému věřiteli židovu, resp. na něj přepsána, jest nutno, aby si advokát, resp. notář vyžádal napřed schválení ministerstva financí (revisní odbor).

Je-li mezi více různými věřiteli židovými spor o složenou částku, jest notář povinen spornou částku, resp. vkladní knížku složit k soudu s poukazem, že jeden z účastníků jest buď židem, nebo sice arijcem, avšak žijícím v manželství se židem.

3. Skládá-li jedna ze stran peněžitou částku u notáře nebo advokáta u příležitosti sjednávání trhové smlouvy nebo jiné smlouvy, jest rozlišovati:

Byla-li deponována trhová cena jménem arijského kupce, jest notář